

اتحاد فدائیان کمونیست

محکومیت قاطع ماشین ترور جمهوری اسلامی؛ علیه جنایت دولتی، تبنای الیگارشی اقلیم کردستان و توهمات امپریالیستی

در امتداد تشدید فضای سرکوب و موج فزاینده‌ی اعدام‌ها در ایران، ماشین سرکوب و کشتار جمهوری اسلامی، در تداوم فرافکنی بحران‌های عمیق و در هم‌تنیده‌ی ساختاری خود، بار دیگر جان پناهندگان سیاسی و پیشمرگان کرد ایرانی مستقر در اقلیم کردستان عراق را نشانه گرفت. ما در سازمان اتحاد فدائیان کمونیست، این اقدامات جنایتکارانه را که در سایه‌ی حملات تجاوزکارانه امپریالیسم آمریکا و تنش‌های نظامی میان بلوک‌های ارتجاعی شدت یافته است، با قاطعیت محکوم می‌کنیم.

وقایع روزهای اخیر، از جمله حمله به اردوگاه حزب دمکرات کردستان ایران در ۲۸ فروردین که به جان‌باختن ندا میری، سمیرا الله‌پاری و شاهین آذرپرزی انجامید، و همچنین حمله پهبادی ۲۶ فروردین به کمپ سازمان زحمتکشان در سورداش که منجر به مرگ تراژیک غزال مولان (پیشمرگ ۱۹ ساله) شد، تنها یک تراژدی انسانی نیست؛ بلکه برآیند خونین تقاطع منافع سرمایه‌داری حاکم بر ایران، فساد الیگارشی اقلیم و سیاست‌های ماجراجویانه و غیرمسئولانه‌ی رهبری احزاب اپوزیسیون است.

تحلیل انقلابی از این شرایط، ایجاب می‌کند که فراتر از محکومیت‌های صرفاً اخلاقی، به کالبدشکافی نقش تمامی بازیگران این عرصه بپردازیم:

کشته شدن تراژدیک و تلخ غزال مولان، ناشی از ترکش‌های پهباد جمهوری اسلامی هم زمان، آپارتاید درمانی و امنیتی نهادهای تحت کنترل «اتحادیه میهنی» و «پارت دمکرات کردستان عراق» را نیز آشکار می‌کند. عدم پذیرش یک مجروح جنگی در بیمارستان‌های سلیمانیه به بهانه‌های واهی «امنیتی»، پرده از چهره‌ی واقعی و مناسبات پنهان و پیدای احزاب حاکم در اقلیم کردستان با تهران برمی‌دارد.

الیگارشی حاکم بر اقلیم، که حیات اقتصادی خود را در گرو دلالی و وابستگی به هژمونی‌های منطقه‌ای می‌بیند، حقوق بنیادین انسانی و حتی کنوانسیون‌های بدیهی ژنو را قربانی توافقات امنیتی با جمهوری اسلامی کرده است. این احزاب که همواره از ناسیونالیسم کردی به عنوان ابزاری برای انباشت سرمایه بهره برده‌اند، نشان دادند که در بزنگاه‌ها، به راحتی به بازوی اجرایی و امنیتی جمهوری اسلامی برای حذف فیزیکی و زجرکش کردن مخالفان تبدیل می‌شوند.

در سوی دیگر این معادله، رویکرد رهبری احزاب کردی مستقر در اقلیم قرار دارد که نیازمند نقدی رادیکال و بی‌اغماض است. در شرایطی که منطقه به واسطه‌ی جنگ‌افروزی‌های مشترک آمریکا و اسرائیل علیه ایران در آستانه‌ی یک ویرانی تمام‌عیار قرار گرفته است، بخش‌هایی از این احزاب با اتخاذ موضعی، آشکارا از حملات

نظامی اسرائیل و آمریکا حمایت کرده و به امید واهی «تغییر رژیم از بیرون»، با ماشین جنگی امپریالیسم و صهیونیسم همسو شدند.

این همسویی نه تنها خیانت به آرمان رهایی‌بخش توده‌های تحت ستم در ایران از جمله کردستان است، بلکه از منظر سازمانی نیز یک ورشکستگی تمام‌عیار محسوب می‌شود. اعلام آمادگی برای ورود به جنگ در کنار اسرائیل، به طور طبیعی اردوگاه‌های این احزاب را به سیل مستقیم حملات جمهوری اسلامی تبدیل کرده است؛ با این وجود، رهبری این جریان‌ها در اوج بی‌مسئولیتی، هیچ‌گونه تدبیر لجستیکی و حفاظتی برای انتقال اعضای بدنه، پیشمرگان و خانواده‌های آنان به مکان‌های امن اتخاذ نکرده‌اند. قربانی کردن جان جوانانی چون غزال، ندا، سمیرا و شاهین در کمپ‌های بی‌دفاع، بهای سنگین سیاست‌های ماجراجویانه و اتکا به قدرت‌های امپریالیستی است که رهبران این احزاب در حاشیه‌ی امن خود اتخاذ می‌کنند.

جمهوری اسلامی نمی‌تواند با صدور بحران و موشک باران کمپ‌های پناهندگی، از فروپاشی محتوم خود در برابر اراده‌ی طبقه کارگر و زحمتکش‌ان ایران بگریزد. اما تجربه نشان داده است که رهایی، نه از آسمان و توسط جنگنده‌های امپریالیستی حاصل می‌شود، و نه از طریق زد و بند با الیگارش‌های فاسد منطقه‌ای.

ما ضمن ابراز همدردی عمیق با خانواده‌های جان‌باختگان اخیر و تمامی هم‌زمان داغدارشان، تاکید می‌کنیم که تنها راه برون‌رفت از این چرخه خونین، فاصله‌گیری قاطع از هر دو قطب ارتجاعی (جمهوری اسلامی و محور امپریالیستی) است. توده‌های زحمتکش کردستان عراق و ایران باید با تکیه بر نیروی مستقل و همبستگی طبقاتی خود، هم‌اکنون جنگی جمهوری اسلامی را فلج کنند و هم‌نهادهای فاسد اقلیم را بابت همدستی در این جنایات پاسخگو سازند. هیچ نیروی خارجی و هیچ دولت سرمایه‌داری و امپریالیستی ناجی مردم تحت ستم نخواهد بود.

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

29 فروردین 1405

تسلیم به مناسبت درگذشت رفیق نسرین رضائی

با نهایت تأسف و اندوه مطلع شدیم که یکی از زنان مبارز و سخت‌کوش جنبش انقلابی ایران، رفیق نسرین رضائی، روز یکشنبه ۱۳ آوریل، پس از دوره‌ای بیماری، در یکی از بیمارستان‌های حومه‌ی پاریس درگذشت.

نسرین رضائی از خانواده‌ی شناخته‌شده‌ی رضائی‌ها بود؛ خانواده‌ای که در دوران رژیم استبدادی سلطنتی، چندین تن از اعضای آن در راه مبارزه با ظلم، ستم و بی‌عدالتی جان باختند.

اتحاد فدائیان کمونیست

او در سال ۱۳۵۴، در جوانی، به دلیل فعالیت‌های سیاسی توسط ساواک دستگیر و در دی‌ماه ۱۳۵۷ از زندان آزاد شد. نسرین پس از آزادی با پیوستن به سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران فعالیت‌های سیاسی خود را ادامه داد. در سال‌های تبعید نیز، چه در قالب فعالیت‌های تشکیلاتی و چه به صورت فردی، همواره در مسیر آرمان‌های انسانی، آزادی و سوسیالیسم پایدار ماند.

ما درگذشت رفیق نسرین رضائی را به همسر و همراه زندگی‌اش محمد دبیری‌فرد (حیدر تبریزی)، دخترشان مارال دبیری‌فرد، خانواده رضائی‌ها، و دیگر بازماندگان، دوستان و هم‌زمانش تسلیت می‌گوییم.

یادش گرامی و راهش پایدار باد

روابط عمومی سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

16 آپریل 2026 زمان و محل برگزاری مراسم خاکسپاری وی که از طرف خانواده و دوستان ویران اعلام شده است

با اندوه فراوان به آگاهی می‌رسانیم که مراسم خاکسپاری زنده یاد نسرین رضائی (دبیری فرد) در روز پنج شنبه ۲۳ آوریل ساعت ده و نیم صبح برگزار خواهد شد.

آدرس محل : Crématorium du Père Lachaise

Avenue Père Lachaise - 75020 Paris

Métro Gambetta

از همه دوستان، یاران، آشنایان و همراهان دعوت می‌شود با حضور خود یاد و خاطره این مبارز آزاده و انسان شریف را گرامی بداریم.

محمد رضا دبیری‌فرد (حیدر تبریزی)، مارال دبیری فرد، دوستان ویران

+46 73 8924823

شماره پیامگیر روابط عمومی

www.fedayi.org

ای میلها :

روابط عمومی : webmaster@fedayi.org